

Zrodzony z Ducha

"Zaprawdę powiadam wam, jeśli się ktoś nie narodzi na nowo, nie może ujrzyć Królestwa Bożego" Jana 3:3.

Nasz tytuł "Narodzeni z Ducha" i wyrażenie "narodzeni na nowo", które pojawia się w naszym pierwszym wersecie, są od dawna używane przez chrześcijan do opisanie obecnego stanu tych, którzy przyjęli Jezusa Chrystusa jako swojego osobistego Zbawiciela. Wielu wierzy również, że ci, którzy zewnętrźnie twierdzą, że mają zagwarantowaną niebiańską nagrodę po śmierci, z niewielką, jeśli w ogóle, możliwością niepowodzenia, niezależnie od ich obecnego postępowania w życiu. Choć takie twierdzenia powinny być niezwykle ważne, zaskakujące jest to, że stosunkowo niewielu chrześcijan stara się zrozumieć jakiegokolwiek inne szczegóły dotyczące tego, co oznacza "narodzić się z Ducha" lub "narodzić się na nowo".

Słowa naszego tekstu zostały skierowane przez Jezusa do Nikodema, faryzeusza, który przyszedł do Mistrza nocą, aby dowiedzieć się więcej o Nim i Jego

naukach (Jana 3:1,2). (Słowa Jezusa w odpowiedzi Nikodemowi zwracają uwagę na ważną cechę Bożego planu, który jest realizowany przez Ducha Świętego, czyli moc Bożą. Tą cechą Boskiego planu jest to, że ci, którzy mają żyć i królować z Chrystusem w królestwie Jego Ojca, które ma błogosławić wszystkie rodziny ziemi, muszą najpierw "narodzić się na nowo" do nowego życia. Jezus użył niewidzialnej mocy wiatru jako ilustracji jednej z cech tego nowego życia: "Tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha" werset 8.

Nikodem nie rozumiał, co Jezus miał na myśli mówiąc o narodzeniu z Ducha. Zapytał: "Jak może się człowiek narodzić, gdy jest stary? Czy może wejść po raz drugi do łona matki i narodzić się?" (werset 4). Jezus wyjaśnił: "To, co się narodziło z ciała, jest ciałem, a to, co się narodziło z Ducha, jest duchem". (werset 6) Wątpliwe jest, czy Nikodem zrozumiał to wyjaśnienie. Przekazuje ono jednak fakt, że myśl o narodzinach w związku z nowym życiem, o którym mówi Jezus, jest używana jedynie w sensie symbolicznym. Nie jest to, jak sugerował Nikodem, przypadek ponownego wejścia do łona matki, aby dosłownie narodzić się po raz drugi.

Tutaj, jak to często ma miejsce w Biblii, użyta jest figura retoryczna, aby pomóc nam zrozumieć wielką

prawdę. Słowo narodzony lub narodziny natychmiast przywołuje w naszych umysłach ideę nowego życia. Jezus mówi, że dzięki mocy Ducha Świętego, niektórzy mieli doświadczyć nowych narodzin, co oznacza po prostu, że mieli osiągnąć nowe życie. Będzie to życie tak niepodobne do tego, które "rodzi się z ciała", że ci, którzy się w nim narodzą, będą zarówno niewidzialni, jak i potężni. Ponieważ są oni zrodzeni przez Ducha Świętego, czyli moc Bożą, stają się duchowymi dziećmi Bożymi. 1 Jana 3:2

Chociaż narodziny z Ducha nie wiążą się z koniecznością dosłownego wejścia do łona matki, aby narodzić się na nowo, metafora ta jest szczegółowo przedstawiana przez różnych pisarzy Nowego Testamentu, gdy odnoszą się oni do tego aspektu działania Ducha Świętego w sercach i życiu poświęconych wierzących w Pana. Niestety, niektóre tłumaczenia Biblii w większości przypadków nie przedstawiają jasno tego, co autorzy mieli na myśli. Doprowadziło to do błędnego poglądu, że można narodzić się z Ducha, będąc jeszcze w ciele. Z tego błędu wzięło się wyrażenie "narodzeni na nowo chrześcijanie".

W języku greckim używanym w czasach Nowego Testamentu istnieje tylko jedno słowo opisujące

zarówno spłodzenie, jak i narodziny. Słowem tym jest "gennao". Dlatego, gdy Jezus i apostołowie używają tego słowa, należy określić na podstawie kontekstu, czy chodzi o spłodzenie, czy o narodziny, czy też, w niektórych przypadkach, o cały proces powoływania do istnienia nowego życia.

Jest to greckie słowo "gennao" użyte w Ewangelii Mateusza 1:1-16, gdzie podana jest genealogia Jezusa. "Abraham spłodził Izaaka, a Izaak spłodził Jakuba, a Jakub spłodził Judasza i jego braci" - czytamy w zapisie. Słowo "spłodził" jest użyte w tym opisie trzydzieści dziewięć razy i w każdym przypadku jest poprawnie przetłumaczone jako "spłodził". Oczywiście w tym przypadku spłodzenie jest poprawnym tłumaczeniem. Jak dziwnie brzmiałoby i jak nieprawdziwe byłoby stwierdzenie, że "Abraham spłodził Izaaka"! Ten biblijny przykład wskazuje na fakt, że w naturalnym ludzkim królestwie mężczyzna zapewnia spłodzenie, a kobieta rodzi. Oboje są niezbędni do rozpoczęcia nowego życia.

W innym przykładzie greckie słowo "gennao" jest użyte dwukrotnie i jest tłumaczone zarówno jako "zrodzony", jak i "spłodzony" w tym samym wersecie. Tekst brzmi: "Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie grzeszy; ale kto jest spłodzony z Boga,

zachowuje samego siebie, a zły go nie dotyka". (1 Jana 5:18) Aby być konsekwentnym, tłumacze powinni byli użyć słowa "zrodzony" w obu przypadkach. Jedynym widocznym powodem, dla którego tego nie zrobili, wydaje się być chęć uczynienia frazeologii tłumaczenia mniej powtarzalną.

Zrodzony teraz - zrodzony w zmartwychwstaniu

Jeśli weźmiemy pod uwagę pełne znaczenie metafory narodzin, musimy dojść do wniosku, że aby się narodzić, trzeba najpierw zostać spółdonym. Innymi słowy, gdy nowe życie ma zostać powołane do istnienia, najpierw musi nastąpić spółdzenie, a następnie okres ciąży, podczas którego embriion jest odżywiany i rozwijany, a tym samym przygotowywany do narodzin we właściwym czasie. W ten sposób Pismo Święte przedstawia nam dwojake dzieło Ducha Świętego. Kiedy Jezus powiedział do Nikodema: "Musisz się znowu narodzić", mówił o zakończonym dziele Ducha Świętego w dawaniu nowego i wyższego życia w zmartwychwstaniu tym, którzy całkowicie poświęcą się czynieniu woli Bożej. W krótkiej lekcji udzielonej Nikodemowi Jezus nie zagłębiał się w szczegóły, aby pokazać, że zanim ktokolwiek narodzi się z Ducha,

musi najpierw zostać spłodzony z Ducha. Jednak w innych miejscach Nowego Testamentu szczegóły te są jasno przedstawione.

Czytamy: "Z własnej woli [Ojca Niebieskiego] spłodził nas słowem prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń". (Jakuba 1:18) Jest to ważny tekst, ponieważ nie tylko pokazuje, że spłodzenie ma miejsce - nie cieleśnie - ale w sercu i umyśle chrześcijanina, ale także, że jest dokonywane przez Bożą wolę "słowem prawdy". W 1 Piotra 1:23 otrzymujemy tę samą informację. Tutaj czytamy: "Narodzeni ["gennao"] na nowo, nie ze zniszczalnego nasienia, ale z niezniszczalnego, przez słowo Boże, które żyje i trwa na wieki". Tutaj "gennao" powinno być raczej przetłumaczone jako "spłodzony".

Jakże wyraźnie przedstawia to myśl o spłodzeniu, ponieważ Piotr odnosi się do "nasienia". W naturalnym procesie prokreacji to spłodzenie jest dokonywane przez nasienie, a nie narodziny. Tak więc apostoł odnosi się tutaj do początku lub spłodzenia nowego życia, a nie do jego zakończenia w narodzinach. Nasieniem spłodzenia, jak mówi, jest "słowo Boże".

Dowiedzieliśmy się, że każde słowo Boże w Piśmie Świętym jest natchnione przez Ducha Świętego. Proroctwa Starego Testamentu zostały napisane przez dawnych świętych mężów, którzy byli "natchnieni Duchem Świętym". (2 Piotra 1:21) Wszystkie nauki Jezusa są bezpośrednim wynikiem oświecenia Jego umysłu i serca przez Ducha Świętego. To samo dotyczy pism apostoelskich. Kiedy Jezus odnosił się do przyścia Ducha Świętego, opisywał go jako "Ducha Prawdy". (Jana 15:26; 16:13) Jest zatem jasne, że spłodzenie przez Słowo Prawdy oznacza spłodzenie przez Ducha Świętego.

Jest to ważny fakt, a jego jasne zrozumienie pomoże nam ustrzec się przed poglądem wielu chrześcijan, którzy wierzą, że Duch Święty wkracza bezpośrednio w życie wierzących, oczyszcza ich z wszelkiego grzechu i uniemożliwia im upadek z łaski. To właśnie ten błędny pogląd prowadzi do mylnej sugestii: "Raz w łasce, zawsze w łasce".

Jakub i Piotr przekazują nam prawdziwą myśl. Chodzi o to, że poprzez Słowo Prawdy początek nowego życia ma miejsce w umyśle i sercu wierzącego. Czy nie oznacza to zatem, że wszyscy, którzy czytają Słowo Boże, są spłodzeni przez Ducha Świętego? Wcale nie. Rozważmy dalej tę

metaforę. Wszystkie warunki muszą być odpowiednie do przyjęcia nasienia, aby mogło nastąpić spłodzenie. Tak samo jest w przypadku spłodzenia z Ducha. Wiele osób czyta Słowo Boże, których umysły i serca nie są otwarte na jego życiodajne prawdy; i chociaż mogą otrzymać pewne pocieszenie z jego stron i instrukcje, które pomogą im w codziennych zadaniach, nie są spłodzeni do nowego życia.

Pełna kapitulacja

Zupełne poddanie się Boskiej woli i świętym impulsom Słowa Bożego jest warunkiem koniecznym, aby być prawdziwie przygotowanym na przyjęcie spłodzającej mocy Ducha Świętego przez Słowo Prawdy. Udział Boga w tym cudownym zarządzeniu, dzięki któremu nieliczni mają osiągnąć nieśmiertelne życie na Boskim poziomie, polegał na dostarczeniu Jego natchnionego Duchem Słowa - niejako nasienia. Ten aspekt Bożego planu jest realizowany przez moc Jego myśli nad myślami wierzącego. Nawet mając do dyspozycji nieograniczoną moc, Stwórca nie wtargnie do umysłu innej osoby i nie rozpocznie rozwoju nowego umysłu bez dobrowolnego przyjęcia go przez tę osobę.

Tutaj odzwierciedlona jest jedna z najwspanialszych cech naszego Niebiańskiego Ojca. Kiedy Duch Boży poruszał się po powierzchni wód w związku z pierwotnym stworzeniem i przygotowaniem ziemi do zamieszkania przez ludzi, było to arbitralne wykorzystanie Jego mocy, ale nie w przypadku spłodzenia tych, którzy mają żyć i królować z Chrystusem. On użył swojej mocy, aby wypełnić swoje Słowo myślami, które wyrażają Jego wolę względem nich i zapewnia ich, że wszelkie potrzebne wskazówki i pomoc zostaną im udzielone w celu poznania i wykonania Jego woli. Następnie czekał, aż jednostka, którą Jego opatrność doprowadziła do kontaktu z Jego Słowem, dobrowolnie zdecyduje, czy podda się całkowicie i całkowicie Jego woli, tak jak Duch Święty wyraził ją przez swoje Słowo.

W swoim drogocennym Słowie Bóg zapisał wiele wspaniałych obietnic "chwały, czci i nieśmiertelności" (Rzym. 2:7). (Rzymian 2:7) Objawił, że dzięki tym "niezwykle wielkim i cennym obietnicom" możemy stać się "uczestnikami boskiej natury" (2 Piotra 1:4). (2 Piotra 1:4) Duch Święty natchnął Jezusa, by powiedział: "Idę przygotować wam miejsce. (...) Przyjdę powtórnie i wezmę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem". Jan 14:2,3

Gdy studiujemy Słowo Boże, obietnice te zwracają naszą uwagę i uświadamiamy sobie, jak są wspaniałe. Radujemy się również z chwalebnego postanowienia, jakie Bóg uczynił dla świata ludzkości, a które Piotr opisuje jako "restytucję", czyli przywrócenie życia na ziemi. Cieszymy się, że wszyscy święci Boży prorocy od początku świata przepowiadali "czasy naprawienia wszystkich rzeczy" i z niecierpliwością oczekujemy wypełnienia się tych ziemskich obietnic. Dzieje Apostolskie 3:20,21

Osiągnięcie niebiańskich obietnic Biblii wymaga jednak poddania się i poświęcenia. Droga prowadząca do niebiańskich duchowych narodzin jest "wąska", trudna. (Ew. Mateusza 7:14) Jezus powiedział: "Jeśli kto chce pójść za mną [być moim uczniem], niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech mnie naśladuje" (Ew. Mateusza 16:24). (Mateusza 16:24) Pamiętamy również napomnienie Pawła, abyśmy składali nasze ciała jako "ofiarę żywą". (Rzymian 12:1) Te warunki niebiańskiego powołania wydają się początkowo trudne, ale obietnice z nimi związane, jeśli będziemy wierni, to będziemy żyć i królować z Chrystusem i z Nim błogosławić wszystkie rodziny ziemi. Objawienie 20:4,6; Rodzaju 12:3; 22:18; Galacjan 3:8

Dla tych, którzy pragną być częścią Boskiej rodziny w niebie i błogosławić resztę ludzkości w Jego nadchodzącym królestwie, wielki plan Boży objawiony w Jego Słowie wciąż zwiększa ich uznanie dla Boskiego Architekta. Jego miłość w daniu swego Syna, aby był Odkupicielem i Zbawicielem całego świata, wywołuje w nich coraz większą miłość do Niego (Jana 3:16,17). (Miłość Chrystusa w cierpieniu i umieraniu za ludzkość dociera coraz głębiej do ich serc. Jeśli znajdziemy takie szlachetne myśli w naszych sercach i będziemy przez nie ćwiczeni, dojdziemy do wniosku, tak jak Paweł, że "nie powinniśmy już żyć dla siebie", ale dla Jezusa i dla kochającego Ojca Niebieskiego, który posłał Go, aby był Zbawicielem świata. 2 Koryntian 5:14,15

Po zastosowaniu się do Bożego zaproszenia do poddania się Jemu, do bycia kierowanym przez Jego natchnione Duchem Słowo, wiemy, że obietnice Pisma Świętego dla tych, którzy spełniają ten warunek, odnoszą się do nas. Te inspirujące obietnice dotyczące niebiańskiego domu i boskiej natury, zamiast być jak wcześniej, czymś niezależnym od nas, postrzeganym jedynie jako interesujący element Bożego planu, stają się teraz życiodajnym wpływem na nasze życie. Poprzez poddanie się Bogu, nasienie od razu zaczyna rodzić

nadzieję na nowe życie. Jesteśmy spłodzeni z Boga przez "słowo prawdy". Jakuba 1:18

Cud nowego życia

Tak jak tylko Bóg może stworzyć drzewo, tak całe życie jest cudem, którego nasze ograniczone umysły nie są w stanie pojąć. Jesteśmy świadkami cudu noworodka i instynktownie zdajemy sobie sprawę, że w rzeczywistości rodzice nie dali życia temu dziecku. Po prostu spełnili warunki, które Bóg zaprojektował tysiące lat temu, aby ziemia ostatecznie zapełniła się Jego ludzkimi stworzeniami. (Księga Rodzaju 1:28). Na znacznie wyższym poziomie jest to prawdą również w odniesieniu do tych, którzy zostali spłodzeni z Boga przez słowo Prawdy. Jest to jeden z największych cudów Bożych, w którym mamy błogosławiony przywilej współpracować.

Niektóre cuda dokonują się niemal natychmiast, inne przez długi czas. Kiedy Jezus zawołał do zmarłego brata Marty i Marii: "Łazarzu, wyjdź", a ten, który był martwy, "wyszedł", był to cud dokonany w krótkim czasie (Jana 11:43,44). (Jana 11:43,44). Cud Stworzenia, ukazany w całym wszechświecie, wymagał jednak długich epok czasu na jego dokonanie. Cud poczęcia i narodzin z Ducha jest również rozłożony na długi okres czasu.

Pomyślmy o czasie poświęconym na przygotowanie nasienia spółdzenia - czyli Słowa Bożego. Duch Boży w cudowny sposób kierował spisywaniem Biblii. Tysiące lat były zaangażowane w zapisanie myśli Boga w taki sposób, aby mogły one wejść do ludzkiego umysłu i serca, być rozważane i akceptowane lub odrzucane według uznania czytelnika. Bóg mógłby bezpośrednio wypełnić umysł człowieka swoimi myślami, ale skąd ktokolwiek wiedziałby, że pochodzą one od Boga? Poza tym, jakże niepokojące byłoby dla kogoś odkrycie, że jego umysł jest wypełniony wymuszonymi ideami, jak robot. Jak mądre są Boże drogi! Cudotwórcza moc Boża działa w kształtowaniu okoliczności życia człowieka, przygotowując go do wejścia w umysł nasienia spółdzenia, ale każdy musi dobrowolnie zaakceptować te rzeczy i działać zgodnie z nimi.

Tylko wtedy, gdy zdajemy sobie sprawę z potrzeby Boskiej pomocy, jesteśmy skłonni poważnie rozważyć Słowo Boże. Nasz Niebiański Ojciec, w swojej nieskończonej mądrości i czułości swojej miłości, dokładnie zna rodzaj doświadczeń, które najskuteczniej dotkną serca tych, których pragnie powołać, aby powołani mogli słuchać Jego Słowa. To dzieło przygotowania do spółdzenia z Duchem jest

cudowne, podobnie jak przygotowanie nasienia do splotzenia było dziełem Ducha Bożego. Każdy aspekt udziału Boga w tym elemencie Jego planu był i jest cudowny, tak jak cudowne są narodziny każdego nowonarodzonego dziecka.

W przypadku tych, którzy zostali otwarci przez okoliczności życiowe, które zostały w tym celu opanowane przez Boga, a po przestudiowaniu Jego Słowa i dobrowolnym poddaniu swojego życia w pełni Boskiej woli w nim wyrażonej, splotzenie z Ducha jest pewne. Wszyscy, którzy są w ten sposób traktowani przez Boga, mogą domagać się obietnic chwały, czci i nieśmiertelności, mając pewność, że jeśli pozostaną wierni Panu, otrzymają "koronę żywota". Objawienie 2:10

Zgodnie z figurą splotzenia i narodzin, Pismo Święte ujawnia, że gdy zarodek nowego życia rozwija się, jest to również dokonywane przez Ducha Bożego poprzez Jego Słowo. Nasze nowe duchowe umysły karmią się Bożymi obietnicami. Duchowy wzrost, jeśli podoba się Bogu, musi być zgodny z Boskim obrazem. W ten sposób Duch Boży promuje wzrost chrześcijańskiego owocu pokoju, radości, cierpliwości i miłości. (Galacjan 5:22,23; 2 Piotra 1:5-7) Paweł daje nam piękny opis tego dzieła Ducha Świętego, mówiąc: "Odnawiajcie się w duchu umysłu

waszego; (...) przyobleczcie się w nowe ja, które na podobieństwo Boże zostało stworzone w sprawiedliwości i świętości prawdy". Efezjan 4:23,24

Kiedy nowe życie rozwija się do punktu, w którym jest gotowe do narodzin, nasze zepsute ciała umierają, a narodziny nowego życia dokonują się poprzez zmartwychwstanie. (1 Koryntian 15:53,54) Tutaj Duch lub moc Boża jest dalej wykorzystywana. Paweł mówi o tej potężnej mocy, która została użyta do wzbudzenia Jezusa z martwych lub, używając symbolu, o którym mówimy, do narodzin z Ducha. Mówi o "niewiarygodnej wielkości mocy Bożej dla nas, którzy mu wierzymy. Jest to ta sama potężna moc, która wzbudziła Chrystusa z martwych i posadziła go na honorowym miejscu po prawicy Boga w królestwach niebieskich ". Efezjan 1:19,20

W rozmowie z Nikodemem Jezus użył wiatru, aby zilustrować niektóre cechy tych, którzy narodzili się z Ducha w zmartwychwstaniu. (Jana 3:8) Wiatr jest zarówno niewidzialny, jak i potężny. Tak samo będzie z tymi, którzy najpierw zostali spłodzeni z Ducha przez Słowo Prawdy i którzy karmiąc się Słowem, rozwijają się, aż staną się gotowi, by być "uczestnikami dziedzictwa świętych" (Kolosan 1:12). (Boska moc wywyższy ich do niebiańskiego życia.

Otrzymają oni niebiańskie ciała - niezniszczalne i nieśmiertelne. 1 Koryntian 15:40-44,53-58

Nie wszyscy z rasy Adamowej, którzy zostaną odkupieni przez krew Chrystusa, narodzą się ponownie jako istoty niebiańskie. Jezus nie powiedział Nikodemowi, że trzeba narodzić się na nowo, aby ponownie żyć. Powiedział natomiast, że trzeba narodzić się na nowo, aby ujrzeć królestwo Boże, które jest w niebie. (Jana 3:3; Mateusza 4:17) Odnosi się to zatem do tych, którzy będą związani z Jezusem jako niebiańscy władcy w dawno obiecany królestwie Jego Ojca. W każdym królestwie lub rządzie są władcy i poddani. Jezus i jego prawdziwi uczniowie w obecnym wieku będą władcami w królestwie Bożym. Wtedy narodzą się oni na nowo. Jezus był pierwszym, który doświadczył tej wielkiej zmiany życia z ludzkiego na duchowe. Jego uczniowie, prawdziwy Kościół, doświadczą tych nowych narodzin w "pierwszym zmartwychwstaniu" pod koniec wieku. (Objawienie 20:5,6). Wtedy Boże obietnice restytucji życia, które jest przywróconym życiem ludzkim, spłyną z nieba na wszystkie rodziny ziemi. Jana 3:14-17; Objawienie 21:2-5